

احزاب و انجمن‌ها

سال ۵	شماره ۶۲	ص ۱۲ و ۱۳	اعلام از انجمن ایالتی تبریز
سال ۶	شماره ۸	ص ۱۵	تلگراف انجمن ایالتی خراسان و ...
سال ۶	شماره ۱۱	ص ۱ تا ۵	انجمن وفاق ایرانیان مصر
سال ۶	شماره ۱۴	ص ۱۰ و ۱۱	مکتوب انجمن اتفاق ایرانیان از میر
سال ۶	شماره ۱۷	ص ۱۵ و ۱۶	گرامی نامه انجمن زردتشیان
سال ۷	شماره ۵	ص ۱۳	انجمن تربیتی ایران و آمریکا در دانشگاه
سال ۷	شماره ۹	ص ۵ و ۶	مرکز اتحاد و ترقی
سال ۷	شماره ۱۲	ص ۱۱ و ۱۲ و ۱۳	مرکز اتحاد و ترقی
سال ۷	شماره ۱۰	ص ۷ و ۹ و ۱۰	انجمن سعادت
سال ۷	شماره ۱۱	ص ۱۰ و ۱۱	انجمن سعادت
سال ۷	شماره ۱۲	ص ۱۰ و ۱۱	انجمن سعادت

اعلام

از انجمن ایالتی تبریز

البته عموم ملل داخله و خارجه صحیحاً می‌دانند که ما فرقه حقوق طلبان و مشروطه خواهان در استحکام قوانین اساس و حفظ حقوق ملت ایران در مدت این سه سال گذشته چه رنج‌ها برده، دچار چه تعدیات و حشیانه از طرف مستبدین گشته‌ایم و آخرین پرده که از شقاوت‌های نگفتنی به روی کار آوردند این بود که مرکز حقوق و کعبه امید خلق ایران را در ظرف یک ساعت با توب‌های قلعه کوپ که فقط برای حفظ حدود وطن و مقابله با دشمنان خارجی تهیه شده بود تارومار کردند و تربت مقدسش را که کحل الابصار وطن خواهان بود به هوا بر افساندند. وبالاخره چون سروصدای آزادی و طراوت حیات غالباً از آذربایجان باشد می‌شد ارکان استبداد کل همت و تمامی قدرت خود را متوجه این ایالت که قلعه آزادی خواهان بود، ساخته و به دستیار جماعتی از مفسدین و هوایران محله سرخاب و شتریان را کانون فساد خود قرار داده جم غیری از عناصر مختلفه را از اشرار سواره قره داغی و مرندی و شاهسون و بختیاری و قراق و اکراد ماکویی و سایرین فراهم کرده، مدت چهار ماه با آخرین قوا و واپسین قدرت خود یک شهر آباد دنیا را عرصه قتال و جدال و جولانگاه تاخت و تاز و حرق و غرق و لهب و غارت خود ساختند. آنهائی که در این مدت حاضر وقوع بودند می‌دانند که در دست این حشرات موزی چه فضائی به وقوع پیوست و جان و مال و عرض و ناموس مسلمانان چگونه محکوم حرص شدید آن‌ها شد و آن‌چه که در دائره حقوق مشروطه خواهان بود، چطور دست مزد رشادت این خوکان آدم صفت قرار داده شده بود. باری حالا که به حمدالله در سایه غیرت و اثبات عزم و جانفسانی‌های احرار امت اشرار و مستبدین و آن دزدی‌های نوامیس مسلمانان که عمامه بر سر گذاشته آتش فتنه را دامن می‌زدند، مخدول و منکوب، مجبور به رجعت شده و مدلول (رضینا من الغنیمة بالایاب) مشمول حال شان گردید و فعلأً جماعت مشروطه خواهان خرابه‌های هول‌انگیز مناظر فجیعه و تلال خاکستر را در عوض یک شهر آباد از کسانی که دشمن عمران دنیا هستند تحويل گرفته‌اند، حاضر شده‌اند که اگر یک شهری را نتوانند، اقلأً یک خرابه را به تحت نظم و رفاه در آورند. بنابراین در ضمن ترتیب سایر ادارات لازمه به تصویب انجمن ایالتی هیئتی را معین کرده‌اند که مأمور تحقیق احوال

مصيبت زدگان این وقوعه هائله بوده و درجه خسارت‌های واردہ بر افراد داخله و خارجه را تشخیص و معین نمایند و تحقیق کنند که هر یک از مدعیان خسارت تا چه اندازه در ادعای خود محق هستند و خسارت‌های واردہ از طرف کدام فرقه از مهاجمین ایقاع شده است. در این صورت امید است که به این ترتیب حقوق ملت چه داخله و چه خارچه از هرج و مرج مصون مانده و عموم افراد در سایه این اقدام خیرخواهانه برای تفهیم مقاصد خود از برخی اقدامات و پاره شکایات مستغنى بوده باشند.

(انجمن ایالتی)

انجمن ایالتی تبریز به انجمن سعادت اسلامبول

ملت غیور عثمانی عموماً شاد، در این گونه روز که تصادف با تقدیر محرر می‌مانمود قریب شش هزار قشون روس از جلفا به وطنمان عبور کرده، به چاره آن در کوشیم. اقدامات موثر لازم، مذکرات با طهران دوام می‌کند، حال اوضاع حالیه را به تلگرافید.

تلگراف از جلفا به انجمن سعادت اسلامبول

نتایج مذکرات ایالتی با شاه با یمیج و سرد رود و جلفا و مرند گشاده شد و اقبال السلطنه قول داده از قوای مشروطه بوده شود. ملت قانون اساسی مطابق را می‌طلبد. تبریز و طهران مراجعت همسایه را جدا می‌طلبد. اصفهان و رشت به تلگرافید. در اقدامات سعی و قانون اساسی سابق بخواهند جمیشید.

تلگراف حاج بهاءاعظین به انجمن اتحاد و ترقی عثمانی.

اتحاد، ترقی مبارک باد غلبه مليه و پاینده باد قوای ملي عثمانی فدائی حریت بهاءالواعظین طهرانی.

پرتسن نامه انجمن وفاق ایرانیان مصر به عموم هواخواهان انسانیت

این پرتسن نامه اثر افکار سیاسی بار آقای مستنصر السلطنه رئیس انجمن وفاق ایرانیان مصر است که به زبان و خط فرانسه انتشار داده‌اند و به اغلب مجامع و جراید بزرگ اروپا

فرستاده‌اند. دیگر آن راست که به حرکات ذی قیمت و فرکیاست این وزیر معالی ضمیر تاسی جویند تا بدین تدابیر عاقلانه سیاسی پروانه، برای بیرون شدن روس‌ها عذری نماند. و هم از فضایع اعمال روس‌ها در اروپا و ایران که یک سر روح انسانیت و روان آدمیت از آن‌ها مشمئز شده واقف گردند و به حرف حسابی قانون عذرشان را بخواهند.

عالیم مطبوعات که بی‌طرفانه تحقیق حقایق را بر خود وظیفه ذمه حمیت کرده است، همواره از اموری که به تأثیر اغراض خفیه در پرده استمار می‌ماند کشف ستار کرده با یک ندای جهان آشنا حقوق مهضومه افراد و اقوام را به پیشگاه محکمه رأی عام عرضه می‌دارد.

به این امید «انجمان وفاق ایرانیان» در رد تهمت باطله و غرض کارانه که دولت روس محض بھانه جوئی در مداخله به امورات داخلیه ایران نسبت به احرار آن ملت متشر می‌سازد عالم مطبوعات متousel می‌شود.

تا بود ادوار تاریخی مدرن در جهان سر صفات احرار ایران بنگری ستارخان.

برحسب تکلیف دوستان و ترتیب مجاهدین تجدیداً طبع شد.

یگانه بهادر ثابت قدم جناب ستارخان که در مقابل هجمات غدارانه لشگر استبداد که به سرداری عین‌الدوله بود یک سال دوام فرمود تا کار بکام شد.

روس‌ها می‌گویند که کنه مقاصد احرار ایران عداوت ملل خارجه است.

از مطبوعات ملل متمنه خواهشمندیم که حقیقت وقایع سه ساله ایران را به پیش‌گاه محکمه رأی عام عرضه دارد تا بطلان این بھتان در آن محکمه عدل و انصاف ظاهر گردد.

تمام کائنات می‌دانند که سه سال قبل به نفحات روح حریت، ملت ایران با یک سلامت و سکونت محیر العقول سلطنت مستبده را به حکومت مشروطه سورویه مبدل نمود ولیکن اقدامات خفیه روس‌ها آن مسلک مستقیم و منهج سليم را به یک اغتشاش و شورش عظیم تحويل نموده و کشمکش دو همسایه کهنه رقیب، و وطن فروشی چند نفر خائن بی‌وطن که دور سریر یک پادشاه سوگند شکن را گرفته بودند، آن مملکت واژگون بخت را متجاوز از یک سال به بوته غلیان انداخت توب‌های آن غدار خون آشام به فتیله یک صاحب منصب روس به پارلمان ایران آتش‌ریزی و گلوله‌ریزی کرد و خرمن

حیات احرار پایتخت را به باد نارنجک و شرانبیل داده جواهر سلطنت و نفایس تاریخی ملت حتی مجلدات گرانبهای کتابخانه دولت به توسط چند نفر مشاور و مداهن روس روس مزاج در روسیه به ثمن بخس فروخته شده، شهر تبریز بعد از ده ماه مدافعه دلیرانه به بهانه این که چند نفر تبعه خارجه آذوقه برسانند بار انداز سالدارت روس گردید. عساکر روس به محض ورود برج و باوری شهر تبریز را با خاک یکسان کرد، اسلحه دفاعیه را از دست مدافعین ملت ضبط نمود، ریش سفیدان قوم و پیش‌قدمان ملت را تبعید و حبس کرد او مساجد و معابد هنک حرمت و به اعراض مخدرات تطاول و جسارت ورزید. در خراسان نارنجک توب روس ریشه حیات و جوانان ملت را از بیخ بر کند و احترام آن بقעה مقدسه را نگاه نداشت. در راه «قم و تبریز» فرستادگان انگلیس و روس سر راه مجاهدین و احرار را گرفته از هیچ گونه وعد و وعد فروگذاری نکردند ولکن آن شیر مردان وطن پرست از همت و حمیت باز نشسته خرگله‌های دولت جائزه را که به سرکردگی صاحب منصبان روس جوئیت به مقاومت می‌کردند لگد کوب نموده داخل طهران شدند در طهران چه‌ها دیدند برغم قوانین بین‌الملل لیاخوف را که صاحب منصب روس و اجیر و مواجب خور ایران بود دیدند بالای بام خانه خود بیرق روس افراشته و از زیر آن بیرق به سرباز و فرماق‌های ایرانی فرمان شلیک به اهالی و احرار پایتخت ایران می‌دهد. بیرق انگلیس و روس را مشاهده نمودند که در سر در سفارتخانه روس پناهگاه یک پادشاه منفور را که در اضمحلال ملک و ملت خود از هیچ جنایتی فروگذاری نکرده بود حمایت می‌کنند. بلی، ملت ایران تمام این حوادث تحمل فرسا را مشاهده نمود، روس‌ها را دید که آتش خانمان سوزی در مملکت ایران افروخته و دامن می‌زنند. انگلیس‌ها را دید که در این فضایی بر روس‌ها قوه‌الظاهر می‌شوند. اروپ و آمریکا را دید که به یک جمودیت لاابالیانه به این احوال وحشت اشتمال نگرانند.

با وجود این وقایع طاقت فرسا که یکی از هزار آن ملایم‌ترین اقوام دنیا را به جوش و خروش می‌آورد، آیا کسی شنید که جان و مال یک نفر تبعه خارجه در معرض خطر باشد؟ سفرا و قونسولهای دول متعدده که در ایران هستند آیا ولو یک دفعه باشد، شنیده و به دولت متبعه خودشان خبر دادند که احرار ایران در مهمان نوازی اتباع خارجه تعافل یا تکاهل کرده باشند؟ چرا خبرنگاران روس اشاعتها دادند که در مشهد مقدس به

قونسول روس و در راه قم به قونسول انگلیس تیر خالی نموده، بدون این که به آن‌ها آسیبی برسد؛ فضایع «آزوف و هارتینگ» به تمام عالم ثابت کرده است که پولیس خفیه روسها چه تیرهای زهرآلود در ترکش دارند، اگر فرضًا این دو خبر صحیح هم بوده باشد آیا نمی‌توان آن را به استیاء ملت نسبت به دو دولتی که علی‌رغم اظهارات رسمی خود به امور داخلیه ایران مداخله می‌کنند عطف و حمل نمود؟

دولت روس با چند نفر خان وطن فروش که تا دیروز اطراف سریر سلطنت را گرفته و آن پادشاه سست عنصر را از طفویلیت به اخلاق دون تربیت نموده بودند، همدست شده، مقصودی جز این نداشته و ندارد که اروپ و انگلیس و ایران را فریب داده، بهترین ولایات ایران را تصرف نماید. بلی، دولت روس به بهانه این که اتباع خارجه در ایران در معرض خطر هستند مداخله عسکری خود را غالب [قالب] حمایت رعایای خارجه قلمداد کرده، دولتهای اروپ را اغفال می‌کند، دولت انگلیس را هم به وعده این که حدود عهدنامه اخیر خودشان را تجاوز نخواهد کرد ریش خند می‌نماید، دولت و ملت ایران را هم به اظهار این که عن قریب عساکر خود را از آذربایجان و گیلان و غیره پس خواهد کشید، گول می‌زنند، ولی تاریخ عصر حاضر به خوبی نشان می‌دهد که این گونه بهانه و مواعید را چه اهمیت و اعتبار باید گذاشت.

ای احرار ملل متمنه که به بهای خون اجداد خودتان به نعمت حریت رسیده‌اید، آیا با سکوت و تغافل خویش روس‌ها را در اجرای این مقاصد وحشیانه مطلق العنان خواهید گذاشت؟ ای ملت نجیبه فرانسه که مردمی عالم و علمدار حریت بوده با دولتين انگلیس و روس عهد و پیمان موافقت بسته، آیا در این اقدامات ایران برانداز دوستی‌های خود ساخت خواهید نشست؟ ای ملل متمنه ربیع مسکون، شکوای ملت ایران به پیشگاه محکمه رأی عام شما عرضه می‌شود؟ حیات و ممات یک ملت به فتوای آن محکمه انصاف و انسانیت محول، رأی خود را اظهار و حکم خود را اعلام نماید.

آری ملت ایران از مقتضیات پولیتیک عمومی بین‌الملل غافل نیست، به این سبب از شماهانه معاونت عسکری می‌طلبد و نه مساعدت مالی می‌خواهد، بلکه چشم‌داشت ملت ایران فقط همان تراوش تأثیرات عدالت و انصاف و انسانیت است و بس. تمنای ملت ایران جز این نیست که به واسطه شماها اشرف منصفانه رأی عام به کفه میزان عدالت

و انسانیت گذاشته شود. با این جنبش حریت پرورانه نه تنها سلم عمومی در اکناف اروپا و آسیا مستقر خواهد شد، نه تنها قدرشناسی ملت نجیبیه ایران که تاریخ مجد شش هزار ساله آن از مآثر قویمه و قدیمه دنیا به شما راست، به طرف ملل متعدد استجلاب خواهد شد، بلکه خود دولت روس را از ورطه یک خطب بزرگی خلاص کرده، به شاهراه سلامت و انسانیت دعوت خواهد نمود. زیرا دیگر دولت روس باید بفهمد که قرن بیستم قرن تطاول و چپاول نیست، باید حکومت اعلیحضرت نیکولای ثانی که اولین مؤسس کنفرانس صلح است ملتنت بشود که عهد زور نمائی و حشیانه دیگر منقرض شده است و انوار حریت و مساوات و اخوت را من بعد هیچ قوه قاهره ای نمی تواند اطفا نماید بلی اگر چنانچه ملت ایران به شهوات مفترسانه ای که او را احاطه کرده اند ترک شود، بعد از آن که در راه حفظ استقلال تا آخرین قطره خون خود مدافعت کرد، شاید عاقبت الامر در زیر فشار جبارانه دولت روس زیون بشود، ولکن محققان بدانید که آن ملت نجیبیه هیچ وقت به درجه ای مضمضل نخواهد شد که از تاریخ مجد و شرف شش هزار ساله خود غفلت نماید و این فدایکاری ها و جانبازی های دوره حالیه را فراموش کند، بلکه آتش حمیت و غیرت که به نفعات شصت قرن فعالیت همواره زنده و فروزنده است در زیر خاکستر خرابیهای وطن مقدس افروخته خواهد ماند، قبل از آن که دولت روس داخله خود را اصلاح و زخم های خویش را التیام دهنده فولکان های آسیا به غرش و لرزش خواهد آمد شهری یک وارشوی (جدید هر ایالتی یک فنلاند) [کذا] تازه خواهد بود، و به مجرد این که دولت روس را تهدید از غرب یا هجومی از شرق بروز نماید، تمام اقوام آسیایی از قفقازیه تا ترکستان با یک اتفاق و اخوت که نتیجه استبعاد است دست به دست داده پنجه به پهلوی روس خواهند زد و دمار از روزگارش خواهند آورد. احرار انگلیس که دفة حکومت بریتانیه را در دست دارند و مطمئن نظرشان موقفيات تجاری است به تجارت حوادث ماضیه بهتر فهمیده اند که از اتفاق ملل مستعبده چه خطرات عظیم برای دولت قاهره حاکمه مترب تواند بود. دائره تمهیدات پولیتیکی انگلیس وسیعتر از آن است که به حوصله پیش بینی سیاسیون روس بگنجد. انگلیس ها نیکو می دانند که روس ها در ایران سرسیز نخواهند شد. بلکه پای در گل خواهند ماند، ولی روس ها با آن خشونت و طمع و بی تجربگی که دارند ملتنت

عواقب نبوده، چشم بسته خود را به ورطه مهلك استعباد ملل می اندازند و حال آن که عالم می داند که بوناپارت با آن جربزودها در چنین ورطه ای غرق و نابود شد. علاوه بر احساسات انصاف و انسانیت، بیشتر مصلحت دولت فرانسه و صوالح ملل متمنه چیست؟ آیا بایست جنبش کرد یا ساكت و صامت به این جنایتی که روس ها در ایران مرتكب هستند، تماشا نمود و دم فروبست.

از مداخله روس به امور داخله ایران برای دولت و ملت فرانسه، خصوصاً و به دولت های متمنه اروپا عموماً، متابع و مصائب کلی مترتب تواند شد، زیرا اولاً مداخله روس در ایران روس ها را به یک ضعف جدید مبتلا کرده، عوض این که در حین حاجت برای دولت فرانسه قوه الظاهر بشوند لا ینقطع به معاونت مالی و به معاضدت پولیتیکی فرانسه محتاج بوده، این دو بار سنگین را به دوش ملت و دولت فرانسه خواهد انداخت. ثانياً این مداخله روس در ایران مصالح متفقه عثمانی و آلمانی را در آسیای صغیری تهدید کرده، توازن دولیه را مختل و خصومات تازه و رقابت های بی اندازه تولید خواهد نمود و سلم عمومی را در اروپا به یک مخاطره جدید دچار خواهد کرد و بلاشک پیش از آن که مسئله ما سه دوان (ماکدونیا) حل و گره جزیره کرید باز بشود به سبب مداخلات روس در ایران شراره یک جنگ عمومی از آسیای صغیری به قور خانه های اروپا خواهد افتاد.

بعد از بیان این مقدمات از محکمه رأی عام انصاف می طلبم که آیا رواست دولت روس بی پروا به این چنین جنایت عظیمی اقدام کرده، این ننگ تاریخی را در صفحات تاریخ قرن بیستم به قلم خوینی ثبت نماید؟ و ملل متمنه با یک سکوت جامدانه به جانبازی های یک ملت شش هزار ساله که تازه پایی به دائره تمدن عصری و ترقی و حریت گذاشته است به دیده بی مبالغی نگریسته، ملت ایران را از رابطه اخوت بشریه و علاقات انسانیه نالمید کرده، به حال خود واگذارند تا به قوت احساسات ملت و به قدرت عوامل محبت وطنیت خود چنان چه یک مستبد مخدّار را از سریر سلطنت به حضیض منفای مذلت انداخت، این مهمان های ناخوانده را نیز از حریم مقدس وطن رانده و حیات ملیه و سعادت قومیه خویش را به همت شیر مردان خود تأمین نماید.

رئيس انجمن وفاق ایرانیان در مصر مستنصر السلطنه فرج الله الحسینی تبریزی

مکتوب انجمن اتفاق ایرانیان از میر

خدمت ... آفای مشیر حضور جنرال قونسول دولت علیه ایران مقیم از میر ... معروض می‌دارد همواره از ملت پروری و وطن‌خواهی جنابعالی و مسامعی که در محافظه حقوق اتباع دولت علیه ایران نموده متشرک بوده و هستیم، دو نفر مفسد محمد سامی نام و حاجی غالب که در دور استبداد هر قسم بوده به کارپرداز خانه راه یافته بودند و در آن‌جا مستخدم شده بودند و به هر گونه هرزگی و شرارت مرتكب می‌شدند و همه وقت در علیه ملت و دولت مشروطه حرف‌های زشت می‌زدند و کراراً ملت طرد و تبعیدشان را خواهش نموده بود، این اوقات به واسطه کثرت هرزگی و حرکات زشت که باعث بدنامی و القاء مفسد در میان ملت می‌گردید و جنابعالی به ملاحظه محافظه احترامات ملت، این دو نفر مفسد را تبعید فرموده‌اید، ملت ایران از این بذل مرحمت و توجهات وطن‌پرورانه متشرک و منتدار، سبب خشنودی و آسوده‌گی عموم ایرانیان مقیم از میر گردیده است و این مسئله را از وطن‌پروری و ملت پرستی حضرت عالی دانسته‌ایم.

مهر انجمن اتفاق ایرانیان از میر.

گرامی نامه نامی انجمن زردشتیان از کرمان

پاسخ شرح اتموبیل صفحه (۳) شماره (۱۲) روزنامه چهره‌نما و توضیحات آن از بیانات شیرین و گفتارهای نغز که در خصوص وطن محبوب و اتحاد فرزندان گرامش به سلک زیبای کلک مشکین فام آرایش گفتار داده بود، دود فسوس‌مان از نهاد برفرار سپهر زبانه کشید و با خامه اشگبار پاسخ را بدین چند واژه هویدا ساخت.

برخی جان شما زرتشتیان این سامان از که و مه در آبادی بنگاه گرامی که نام دلارایش نیرویخش دل‌های ناشکیبا و دل آسای جان‌های اندوه فرساست به جان و دل کوشانند. آآاه از آن که دیده برادران گوهری به شناسائی برادران آمیغی خویش نایین و هر دمی به پنجه دلخراش جور جفا دست‌شان را فرسنگ‌ها از دامن مادر بنگاه می‌رانند و به ستمگری تازه می‌رنجانند. اینک پس از اتفاقات ناگوار که زبان از گفتارش فرومانده، لب به گربیان بی‌زبان در کشیده. در ماه پیش یک نفر زردشتی «بهمن» نام برای دسترنج آبادی چند ساله یک دربه باغ که چند سال مستأجر بود و

آبادش نموده، امسال یک نفر اسدالله نام مسلمان باغرا از مالک جناب آقا میرزا ابوالحسن خان مستوفی اجاره نمود، پس از گفتگوها کمتر از بیست تومان دسترنج گفتگو شده که اسدالله به بهمن بددهد والا كما فی السابق به اجاره بهمن باشد، در یک فرستخی شهر کرمان بهمن بی چاره را به فشار پنجه شرارت مقتول و پس از پنج روز معلوم شده و اکنون اسدالله دستگیر و در محضر ایالت جلیله کرمان توفیق و در تحت استنطاق است و از آن که ایالت جلیله در تحقیق و قصاص قاتل عجله و اقدام دارند نهایت مشکریم.

ولی از دستهای نهانی که در پایمال شدن خون بی چاره مقتول بناحق در کار است خدا دانا است به کجا انجامد، آینده نتیجه اطلاعات را به جریده مبارک معروض می داریم . آیا به چه امید و به کدام قوه معلود، زردشتیان ایران توانند به خدمت وطن گرامی کوشند و مهاجرین آن را به وطن متروکه چند صد ساله باز خوانند. استدعا است شرح حال مظلومی این ملت سپاسگذار را در جریده مبارکه درج فرمایند تا اولیای امور دولت علیه و وزرای مسئول حسب الوظیفه تر حمی بفرمایند:

سپاسگویان امیدوار انجمن ناصری زردشتیان کرمان.

انجمن تربیتی ایران و امریک در واشنگتون

در این هفته از ساحت مدنیت مساحت واشنگتن که باید مهد تمدن و منبع علم و عرفان و مرکز ثروت جهانیانش خواند، اخبار انعقاد «انجمن تربیتی ایران و امریک» به انضمام نظامنامه نامی و هیئت محترمه او و سواد خطابه های امریکائیانی که هواه خواه عالم انسانیت و آزادی هستند به اداره رسید، اینک اختصاراً ما از جناب «مستر ویلیم هور» رئیس محترم انجمن مذکور تشکرات صمیمانه و تبریکات خالصانه می نمائیم و در آینده به شرح فواید عظیمه و محسنات کثیره این انجمن و تفصیل احداث و روز افتتاح او خواهیم پرداخت!

مرکز اتحاد و ترقی وطن در پاریس انا لله و انا اليه راجعون

حاجی زین العابدین آقای مراغه‌ای که یکی از اعضای کارگذار مرکز اتحاد و ترقی و بهترین فرزندان خدمتگذار و مال و جان نثار ایران بود در اسلامبول داعی حق را لیک

گفته و بعد از طی هفتاد سال مراحل عمر و اثبات وطن پرستی به رحمت ایزدی پیوسته و هم قطاران مرکزی و هموطنان خود را غرق تالم و ماتم نموده است.

رئيس مرکز اتحاد و ترقی خبر رحلت آن یگانه وطن پرست را در مجلس با کمال تأسف اظهار داشته و شرحی از خدمات او بیان نمود و حضار را از این فوت نهایت ملالت حاصل گردید. رئيس نقط خود را به این چند کلمه ختم کرد.

برادران عزیز من آنچه از جان فشانی‌های حاجی زین‌العابدین در راه آزادی ایران می‌گفتم مختصراً بود از مفصل، به شما یادآوری می‌کنم که از بزرگترین خدماتی که آن برادر مرحوم ما کرد یکی هم تشکیل انجمن سعادت بود که بعد از خرابی مجلس اول ملی ایجاد آن را در همین مرکز اتحاد و ترقی تصویب کردیم و انجام آن را بر عهده آن مرحوم واگذار نمودیم و او هم به خوبی از عهده برآمد و با وجود آنچه مردم می‌گویند در هر صورت از انجمن سعادت خیلی خدمت‌ها به ملت ما شد و در روزهای ناگوار آن انجمن محترم بسی شد که وسیله سعادت‌های ما گردید، به شما تکلیف می‌کند که به عنوان تسلیت نامه از صورت مجلس امروزی اجمال آنچه راجع به آن مرحوم است چاپ و منتشر شده و به عنوان اظهار قدردانی و شرکت در محنت، از آن را به عیال و اولاد آن مرحوم بفرستیم و این مجلس را به علامت تعزیه همینجا ختم کرده همگی پا شده فاتحه‌ای به روح آن مرحوم خوانده و از مجلس ساكت بیرون برویم. حاضرین با کمال تالم که از بشره همگی هویتاً بود تکلیف رئیس را به اتفاق تame قبول کرده و بعد از فاتحه و اظهار تسلیت به یکدیگر یک دفعه پاشده با سکوت کامل که علامت تعزیه است از اطاق خارج شدند. منشی اول مرکز.

انجمن سعادت در اسلامبول

مدتی است درباره «انجمن سعادت» مقالات مختلف می‌بینم و در حق اعضای او نغمات گوناگون می‌شنوم. یکی از وجوب او و دیگر از حساب وجوده اعانه، سیمی از تفرقه او سخن می‌راند. در صورتی که همه این عناوین درست باشد چون از روی غرض است بلاشم و بدون نتیجه می‌ماند و چون خدمات فانقه انجمن سعادت در سال گذشته جای تردید برای احدی نگذاشت و کسی را بارای اعتراض نیست چنانچه یگانی گان

خدمات او از آغاز تا انجام در روزنامه «چهرنما» ثبت ابدی است. از زوائد می‌گذرم و به تأسیس و تعطیلش می‌پردازم.

انجمن سعادت در آغاز تشکیل عبارت از سی نفر اعضاء دائمی که ده نفر از تجار و ۲۰ نفر از کسبه باشد بود، ولی کارکنان او منحصر به ده نفر از تجار بود زیرا ۲۰ نفر اصناف آنهایی که می‌توانستند امراضی خود را بدون غلط بنویسند بیش از پنج شش نفر نبود. اکثری از آن وکلا در یک میلیون و سیصد و چهل و هشت هزار کیلو متر مربع خاک ایران مالک یک وجب زمین نبودند و علاقه به ایران نداشتند، ولی علاقه تجاری داشتند و چون نسبت به سایر طبقات چشم و گوش‌شان باز بود تمثیلت امور را از آن متوقع شدند.

حضور وکلای اضافه را در انجمن به دو جهت تصویب کردند (۱) برای پول به راه اندختن، زیرا با تزلزل تجارت تنها تجار نمی‌توانستند از عهده مصارف بر آیند، طبقه اصناف هم بایستی معاونت کنند و به تدریج روشن شوند، معنی وکیل، موکل، توکیل، انتخاب را بفهمند!! پس از فتح طهران وکلاء تجار گفتند وظیفه «انجمن سعادت» ختم یافت بعد را باید نظامنامه جدیدی مرتب کرد وکلای اصناف اعتراض کردند، معارض السلطنه به اتفاق تجار حالی کردند که تکلیف امروز غیر از گذشته است.

بالاخره همین که صحبت از پروگرام شد گفته شد [در] بند اول او باید نوشت که انجمن ابدأ نباید به امورات دولتی مداخله کند. حاجی حسن کلاهدوز که یک از ریس سفیدان و بی‌سواد بود، بنای تعرض را گذاشت که وکلای تجار از حکومت طرفداری می‌کنند و هر چه خواستند متقاعدهش کنند نشد و انجمن منحصر به پنج نفر میرزا محمود بک آقا تاهیاز، میرحمید، حاجی حسن کلاهدوز، میرزا علیفی تباکو فروش یکی دیگر [گردید] حضرات به خیال آن که (طاعت از دست نیاید گنهی باید کرد) مهر انجمن را به تحریک سفارت و مأموریت آن وقت آلت اغراض خود کرده، بنای تلگراف پرانی کردند که من جمله به نجف بود. در جواب تلگراف آن‌ها از حجتین نجف جواب رسید که عموم را لازم است در تشیید انجمن سعادت بکوشند.

این تلگراف در ۲۲ ذیقده ۱۳۲۷ گویا به توسطه ارفع‌الدوله رسید، آن‌هم تقریباً پنجاه نفر از تجار و اصناف را به سفارت خواست و این نطق را تقریباً اظهار کرد: «در باب عالی

بودم خبر آوردند که آقایان به سفارت آمدند، با عجله آمدم. حقیقتاً نمی‌دانم عاقبت حال ایران و ایرانی چه خواهد شد!!

روس و انگلیز و عثمانی داخل ایران شده و مملکت را تقسیم می‌کنند!! شما هم اینجا به یکدیگر افتاده‌اید...؟»

پس از این نقط جان خراش سفیر، از هر گوشه صدائی بلند شد تا حرف به تابعیت یانتکیان که یک از تجار مسیحی بود به میان آمد. ارفع الدوله گفتند حالا در باب عالی قرار دادم کومیسیونی تشکیل داده و دو نفر نیز از اعضای انجمن سعادت در آن کمیسیون باشند تا مسئله تابعیت او تسویه شود. پس از آن بدون معطلی رورا به حاجی حسن کلاهدوز که شخصی بی‌سود و عوام‌ترین حضار بود، کرده و خطاب کردند: « حاجی حسن عمداً شما با یک نفر از سایر وکلا بروید در باب عالی عمل را یک طور ختم و مرا نیز از این درد سر آسوده نمائید. من می‌خواهم که تمام کارها با دست خود شما بشود که فرد آن گوئید فلاانی این‌طور کرد»

پس از فراغت این فرمایش فرمودند: چند نفر به من نوشته‌اند مهر انجمن سعادت را توقيف کنم، من قبول نه نمودم، چون که چند روز قبل از این مجلس وکلاء تجار به سفیر گویا نوشته بودند که ما مداخله در امورات حکومتی نمی‌نمائیم. سفیر محض ریختن تخم نفاق در این بین این حرف را زد و محض زدن این حرف حالت مردم را چون دیگرگون دید از جاش برخواست و مجلس به هم خورد، نتیجه مجلس همین شد. فردای آن روز آقا میرزا علی اصفهانی کاغذی به او نوشتند.

بقیه انجمن سعادت در اسلامبول (بازمانده از شماره پیش)

کاغذی که فردای آن روز جناب آقا میرزا علی اصفهانی به ارفع الدوله نوشتند این بود: ۲۳ ذق ۱۳۲۷ بسمه تعالی حضور مبارک حضرت اشرف آقای ارفع الدوله دام اقباله العالی! دیروز در میان جمع مکرر فرمودید که حرف آن چهار پنج نفر را نشنیدم ... چون یکی از صاحبان امضا بنده هستم این است که توضیحاً عرض می‌کنم غرض از توقيف مهر اظهار عدم اشتراک امضا کنندگان بود به دخالت در امورات حکومتی و ملاحظه جلوگیری از

فساد. بله، جنابعالی اعتنا نفرمودید، ولی ریاست مجلس مقدس شنید و دعای بی غرضان را اجابت فرمود.

در خصوص حل مسائل پلیتکی فرستادن دو نفر از اعضاء به باب عالی و تجویز مداخله انجمان سعادت در پرده صلح طلبی و ملت پروری، به عقیده این بنده تهیه یک بد نامی است برای ایرانیان مقیمین اینجا که ظاهربینان از ظواهر این کلمات مشعشع خوش وقت می شوند، ولی از استقبال تاریک آن بی خبرند و نمی دانند که با آمال ضرر این مداخله مداخله های بی معنی به چه اندازه عظیم خواهد بود و نیز این تدبیر برای سفرا و کارپردازهای آینده هم موجب زحمت خواهد شد. یعنی در واقع برای آنها نانی پختید که یک عالم ناز شخصت لازم دارد. برای بنده هم که مدتی است خود را معاف شمرده و می خواهم داخل هیچ جمع نشوم واجب نمودید که ماجرا را قادری بسط داده تاریخ این مأموریت بزرگ و این اتفاقات عجیب را تلفیق کنم. یعنی خود و مطالعه کنندگان را به زحمت اندازم.

دو کلمه موعظه و نصیحت، هزار مرتبه از این تدبیرهای دیروز که جز جری نمودن عوام هیچ نتیجه دیگر ندارد مسلماً بهتر و پسندیده تر بود. سال گذشته وظیفه انجمان سعادت شورانیدن خلق بود به حکومت، آیا که حالا ورق برگشت و مجلس ملی باز شد باید به تقویم پارینه عمل نمود، و دنبال اعلام کارپرداز قانونی ما که نوشته مردم در جامع جمع شوند و تجدید انتخاب نمایند شایسته است که با مهر انجمان اعلانی دیگر نوشته شود که اینها برای بی گم کردن و حساب پس ندادن است. در مالک قانونی حساب و مسئولیت کارپرداز با وزارت خارجه است یا با انجمان غیر رسمی که از سی نفر اعضاء چهار نفر بجا ماند باشد ...؟

ما باید از این پس حکومت خود را مانند پدر دوست بداریم و اجزای حکومت را از خود بشماریم و بیگانه ندانیم. پارسال به اسم استبداد مخالفت می کردیم، امسال هم اگر به بهانه های بی معنی طریق مخالفت بسپاریم ملل عالم به ما چه خواهد گفت؟ بدون رو در وايسی خواهند گفت ایرانی هزار سال وحشی بود حالا هم حکومت ناشناس و انارشیست. پس مروج این گونه فکرهای بد در اذهان ساده عوام به هر عنوان که باشد مسئول دیوان ملی خواهد بود و مقاصد شخصی را در زیر هر پرده ...».

بلندی عریضه را عذر می‌خواهم و از دیاد حس ملتپروری حضرت اشرف را مسئلت می‌نمایم. کمترین علی اصفهانی چهره‌نما: در یکی دو محل این مکتوب به واسطه سیاه شده خط مطلب معلوم نشد که مندرج گردد.

دویوم [روز] بعد از این مجلس از ناحیه مقدس حضرات آیات الله نجف تلگراف ذیل رسید.

اسلامبول، سفارت کبرای دولت علیه ایران دام تأییده. تلگراف جوابیه رسیدن اعضاء انجمن سعادت باید به انتخاب صحیح ملی از رجال مذهب کامل در دیانت و درایت و از حیث موقع آن مرکز ملی کاملاً رعایت بشود. انشالله تعالی. عبدالله مازندرانی، محمد کاظم خراسانی.

از تلگراف فوق معلوم است که نظر دوربین حجج اسلام ملتفت کدام نکات بوده است. پس از رسیدن این تلگراف حضرات دیدند راه بهانه مسدود، و به هر طرف دویدند چاره نشد، تا این که بعد از عاشورا مصلحین جمع شدند و مهر انجمن و اوراق را از حاجی حسن گرفته و به صندوق گذارند و کلدان را به مشهدی عبدالله که درستکار است سپردند. از آن تاریخ به بعد به تحریکات دست غیبی که از طهران و اسلامبول در کار بود، مجالس خفیه بسیار کردند که انجمن سعادت تشکیل شود (پس مانده به آینده).

بقیه انجمن سعادت در اسلامبول (بازمانده از شماره ۱۱)

آخر انجمن سعادت تشکیل نشد، چون بنده از خفایا و مزایای چند نفر اطلاع کامل دارم و در محافل شان حاضر می‌شوم و از سوء نیات آن‌ها باخبر، و جداناً مجبور هستم که اسامی بعضی از آن‌ها را در نامه مقدسه «چهره‌نما» برده و قلوب ساده عوام را مستحضر سازم تا غافل نشوند. به قراین « حاجی محمد حسین طهران چی معروف خالوئی، حاجی میر حمید تباکو فروش، حاجی حسن کلاهدوز، حاجی حسین قلی تباکو فروش خانه‌زاد حاجی جعفر دائی، و میرزا علی نقی تباکو فروش، توفیق بک مدیر دبستان ایرانیان که تبعه عثمانی و مدیر مستثول روزنامه شمس است. معین‌الاسلام مازندرانی جیره خور و خفیه نویس سابق شیخ فضل‌الله نوری که تقریباً دو ماه است اسلامبول آمده و مشغول فتنه و

فساد است و عنقریب از طهران شرح حالش می‌رسد و ارسال خدمت می‌نمایم. محرك باطنی حضرت اشرف ارفع الدوله بود، با چند نفر از مأمورین دوره سابق که بعضی از کار خارج و برخی هنوز برقرار می‌باشند. برادر ارفع الدوله میرزا علی اکبرخان مفخم السلطنه با رؤسا و تجار علناً و با این چند نفر داوطلبان انجمن سعادت سراً ملاقات و در تشویق و تحریک آن‌ها خودداری ندارد و می‌خواهند حکومت حالیه را زیون عوام ساخته، مانند دوره سابق امورات ملت و دولت را دچار هرج و مرج نمایند. انجمن سعادتی که می‌خواهند تشکیل بدهند عبارت از چند نفر عوام بی‌سواد خواهد بود، چون که طبقه عالیه که عبارت از تجار باشد ابدآ همراهی ندارند. با وجود آن که چندان سواد ندارم و نوشتن را کاملاً بلد نیستم چون وجود از حرکات بعضی‌ها معذب بود این رشته را امتداد و به قول معروف روده درازی کردم، و آخر می‌گوییم چون موقع ما امروز بسیار باریک است مقدرات آتیه یک ملت را نمی‌شود بازیچه قرار داد و مداخلله در امور سیاسی نمود و غیر از اوامر مطاعه دارالشورای ایران و نصوص قانون مدونه نباید کاری کرد. بلی کاری دیگر که بدون قانون و مجلس باید کرد که اظهار حسیات وطن‌خواهانه در ترقی وطن و محبت وطن عزیز خود ایران است در هیچ وقت نباید متظر فرمان شد.

مرکز اتحاد و ترقی در پاریس

به عرض دوستان و هم مسلکان می‌رسانیم

تفیین مایه بدختی ما و بزرگترین مانع حرکت عراده ملی ما شده است. هر کسی که پنج روز بی مقصودش می‌رود و یا مرجع خدمتی می‌شود وزارت یا وکالت حتی در کاسی و صنایع، طولی نمی‌کشد که مجبور شده اکثر بلکه تمام اوقات خود را صرف دفاع از مفسدین می‌کند و فرصت کار باقی نمی‌داند. ایراد بر اهمال دیگران همه‌جا آسان است، ولی در ایران کثرت آدمان بی‌کار بیشتر مؤید این مستله گشته و آسان‌تر کرد و به کلی دست و پای مبازرین خدمات عمومی را بسته و تمام اوقات آن‌ها را به دفاع مصروف می‌کند و طولی نمی‌کشد که بعضی را مأیوس و برخی را از خدمت متنفر می‌نماید (وقت سرمایه قهری کار است).

وزیر یا وکیل بی‌چاره که از صبح تا شام دو ساعت فرصت نداشته باشد که به فراغت

فکر کند یا جراید داخله و خارجه را مطالعه نماید، چطورمیتواند از مسائل سیاسی و مطالب بین‌الدولی حرف بزند. بدینخانه دفاع جدید مایه مزید تضییع وقت می‌گردد و این بدینختن تسلسل پیدا می‌کند. بجهت نیست که اعضای هیئت مرکز «اتحاد و ترقی به پاریس» محض این که قناعت در وقت کرده و اوقات خود را در این نگه داشته و فقط به تحصیل مقاصد خود که خدمت و نجات وطن است صرف نماید، خود را به کسی معرفی نمی‌کند و از معایبی که ذکر شده مبراست. مقصود مرکز در نیک و بدی اشخاص نیست و با هر کسی طرف نمی‌خواهیم بشویم، اگر غیر از این بود از پاره‌ای اقدامات تا حال در حق بعضی‌ها امتناع نمی‌کردیم.

تحریرات مرکز «اتحاد و ترقی» تماماً از روی اطلاع و تحقیقات و حتماً از روی کمال صدق و صفا است و جراید در طبع و نشر واپراد بدان‌ها طبعاً مختارند. فقط خواهشی که از جراید داریم این است که ما را از ملاحظات شخصی و اشخاصی مبرا بدانند، به مرور ثابت خواهیم کرد که حسن ظن جراید ملی در حق ما به خطار نرفته و اگر این همه زحمت را بر خود هموار کرده‌ایم فقط برای خدمت وطن و اینای وطن است. از عدم انتشار تحریرات خودمان در جراید ابداً دلگیر نخواهیم شد و از ایراداتی که جراید از روی ادله و براهین و فکر و تحقیق بر اظهارات ما بکنند قلبًا متشرک خواهیم بود، چون مقصود اصلی ما این است که مطالب مفید بیشتر اگر جلب توجه نکند از اطراف حمله و ایراد بر آن وارد نیاید و بیشتر مطرح مذاکره نگردد قابل نشر نبوده است.

فقط در وطن پرستی لازم است که قبل از ایراد هر مطلب ایراد و مطلب را اول زیر ما کنه فکر انداخته و درست سنجیده و با دلایل عقلی مطرح کرد و یا رد نمود (خيالات شخصی و آرزوهای خود را نمی‌شود عین حقیقت پنداشت) و خود را وسیله پیشرفت مقاصد کسانی نمود که به تبدیل لباس می‌خواهند «پای اشخاص و برای تخریب اساس حالیه به میان آورند» والا از حقیقت جوشی با دلایل عقلی و سیاسی در امور پلیتیکی که از وظایف ما است، چگونه خوش وقت نمی‌شویم. از همراهی جراید ملی و دوستان و هم مسلکان خودمان متشرکیم و از دیگران طالب دقت و توجه و اغماض می‌باشیم. سعادت وطن و موفقیت دوستان و هم مسلکان خودمان را از درگاه الهی مسئلت می‌نمائیم.

[اظهارنظر] چهره‌نما

این جمله متعرضه مختصره «اتحاد و ترقی» با آن که مختصر است مشروحاً حاوی نکات دقیقه است و هم‌وطنان را بهترین نویدی است از خدمات صادقانه حقیقت کارانه خود در اقبال استقبال وطن عزیز ما، ایران، و می‌رساند که با جد کافی و عزم وافی در انتشار حقایق حال و جذب و نشر مطالب عالیه سیاسی بدون ذره‌ای طمع اشتهرار یا انتظار پاداش خدمت ایستاده‌گی دارد و هرگز از حدوث کوارث و تعرضات دور و نزدیک از عزم صائب خود برنمی‌گردد.

الحق معنی خدمت کردن به وطن عزیز همین است و ما موقیت ایشان را خصوصاً جناب ممتاز السلطنه رئیس آن‌ها را از یگانه بی‌انباز خواستگاریم و راجامندیم دیگران هم تأسی کنند و در نشر افکار خودداری ننمایند و ما تصدیق داریم که به جز خدمت به وطن مقصودی «مرکز اتحاد و ترقی» نداشته و ندارد. چنان‌چه گمنام در مسافرات «اروپا» آن‌چه باید استنباط کرده‌ام.

مرکز اتحاد و ترقی ایران (انا ش وانا الیه راجعون)

گرامی برادر ماقنه‌الملک معاون وزارت خارجه ایران از اعضای کارگزار مرکز اتحاد و ترقی و یکی از وطن‌پرستان عاقل و فهمیده در طهران به رحمت ایزدی پویست. رئیس مرکز اتحاد و ترقی با کمال تأله در جلسه ۵ ج الثانی تلگراف ذیل را قرائت نمود: طهران ۱۳ ماه زون ثقہ الملک مرحوم شد (امضای مرکزی).

رئیس مجلس در حالی که خود از تالم گلوگیر بود، نطقی در تمجید ثقة‌الملك کرده و بعد از تذکار بعضی از خدمات آن مرحوم کلام خود را این طور ختم نمود: همسلکان عزیزم! آن‌چه از زحمات این مجاهد واقعی عرض کردم می‌دانید و شاهد هستید که عشري از اعشار خدمات او نبود و چون در سر خدمت این نعمت عظمی از دست ما رفته است بیشتر از این عجالتاً به اوراق مسجله اعمال حسن و وطن‌پرستانه او دست زد. مرحوم ثقة‌الملك همیشه خصوصاً در تبریز در سفر آخر خود در واقع بسیار باریک مساعی جمیله در پیشرفت (پروگرام) نظامنامه ما به عمل آورد. جرايد ملی بدانند که تفصیل اجمال و عکس اتحاد صاحب‌منصبان روس را با رحیم خان قبل از واقعه اردبیل

مرحوم ثقة الملك به مرکز فرستاده بود که مرکز در جراید ایران و در تمام مطبوعات دنیا منتشر کرد.

(چهره‌نما: قبل از آن‌که از مرکز به اداره ما عکس روس‌ها با رحیم خان بر سد چندین قطعه از تبریز برای ما یکسره رسید و حال آن‌که از مرکز یک دانه بعد و از تبریز چندین قطعه قبل رسید).

به شما تکلیف می‌کنم که به عنوان عرض تسلیت اظهار قدردانی اجمال صورت این جلسه را به باقی مانده‌گان آن مرحوم و برادران خودمان در ایران ارسال داشته و در تالم آن‌ها سهیم باشیم بنا به تکلیف رئیس مجلس حضار پا شده فاتحه به مرحوم ثقة‌الملک خوانده و متفقاً گفتند تالم. تالم ... و بعد با سکوت تمام که علامت تعزیه است از جلو میز رئیس گذشته و با چشم گریان از او تاغ [اتاق] خارج شدند.

(منشی اول مرکز، حسین).

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پortal جامع علوم انسانی

